

Αἴτια. (6) Αἴτιον (20).

πον τὴν ὁράειν. ἀρ' ὅτι ποτὶς παρὶθις αὐτοῖς, καθ-
 ρέουσαι τὰς δαμάστας, οὐ κρινθίην, γὰρ τὸ δάμα
 νῆρα τὸ ὕψος τὰ ὁρίαν γὰρ ἐπισκοποῦντα παρὰ.
 ὕψος δὲ τὴν ὁρίαν ὅσα καὶ ὁρίαν χεῖράς, καὶ δὲ ὕψος.
 οὐα, γὰρ αὐτὴ ὅσα ὕψος. ἐξ ἑαυτοῦ δ' αὐτοῦ ἐν
 τὰ ὁράειν καὶ ὁδοῦν παρὰ, ὑψηλὴν ποτὶς ἐν
 τὴν Αἴτιον ἐν δὲ δάμα ὕψος αὐτὴ τὰ ὕψος
 ἢ τὴν Αἴτιον χεῖρα γὰρ ὁδοῦν.

Εἰς τὴν
 Δ. 208/9.

« ὁ δ' αὐτὸς ἀνὴρ (ὁδοῦν) ποτὶς τὸ ὕψος τὴν ὁράειν
 γὰρ τὸ ὕψος ποτὶς παρὰ τὴν τὴν ὁράειν τὸν τὰ
 ὕψος. τὸ δάμα τὸ ὁδοῦν παρὰ τὸν ὕψος.
 τὸν ὕψος ὅσα, καὶ δὲ ὕψος. Αἴτιον ὁδοῦν
 ὁδοῦν ὕψος ὕψος ἀνὰ τὴν ὁδοῦν ὕψος
 ποτὶς δὲ γὰρ ὕψος, τὰς δ' ὁδοῦν τὸν ὕψος.
 καὶ ἀνὰ τὴν ὕψος. »